

pot po gozdu zeló nepripravna, in luči je potreboval, da lože zapazi hrast in smreko. Tiho kakor je prišel domú, se splazi zopet od doma, in nobeni živi duši nič o tem ne omeni, prav kakor mu je pajdaš Marko naročil. Tiho se plazi Jurče po gozdu, in v svoje preveliko veselje opazi znamenje + na hrastu. Potem jo krene na desno roko, in ko pride kacic 35 korakov od hrasta, zapazi nepopisljivo vesel na bukvi tudi tisto znamenje ☉ VIII na tanko, kakor mu je bil Marko povedal.

Ko semkaj pride, sliši od farne cerkve $\frac{3}{4}$ na 12. biti. Misli si, pred polnočjo ne smem začeti, toraj si vse prav dobro in skrbno pripravi. Tudi palice, ktera kaže kraj, kjer je šac zakopan, ni pozabil s seboj vzeti, pa povedati ti moram, dragi bralec! da mu je ni bilo treba, kajti kacic 5 korakov od stare zaznamovane bukve se je pri tleh jako svetilo, in to je bilo Jurčetu znamenje, da tukaj je zaklad zakopan; in — res ni se motil.

Ko tedaj ura pri fari pol noči odbije, se Juri pokriža, in jame v imenu božjem in sv. Jurju prav vrlo in naglo kopati na mestu, kjer se mu je dozdevalo, da ima zaklad zakopan biti.

Ko tako naš Juri dobro četrť ure koplje, mahoma začne kramp prav rad v zemljo iti, in — oj veselje! kmalu zagleda Juri star lonec, ki je bil pokrit z neko rečjó. Jurče je ves nor veselja.

Sedaj varno vzame lonec iz jame, zahvali Boga in sv. Jurja, ter vže v duhu prešteva cekine in križaste tolarje. O srečni Juri! — Tiho jo prilomasti domú, dene lonec z zakladom na varno mesto, ter se počivat podá. Ura na zvoniku je ravno pol dveh udarila, ko se naš Juri k počitku podá. Kmalu zaspi. Celo noč se mu sanja, da šteje novce.

Ko se zjutraj zbudi, vže je solnce visoko na nebu viselo in Jurčeta čakalo, da bo najdeni zaklad prešteval. Hitro se opravi in gré naravnost na mesto, kamor je ponoči pisker z zakladom shranil. Dobi ga, kakor ga je shranil. Al nekako lahák se mu dozdeva, kar pa ponoči od prevelikega veselja ni zapazil. Odpre ga, in — tri sto rac na vodi! — mesto dozdevnih trdnjakov v lonci le — kurjek zagleda! Ali ga škratelj slepi ali ga je Marko tako opeharil, tega si ne more uganiti. Ves divji s kurjekom vred lonec zad za skedenj trešči, da se na sto koscev razletí.

Drugi dan popoldne se Juri in Marko srečata; Marko brž vidi, da se Jurčetu ni nič kaj po sreči izšlo.

Juri. Vrag tebe in tvoj zaklad vzemi!

Marko. Kaj pa je, ali se ti je kaj hudega pripetilo?

Juri. Kaj hudega pripetilo? Mesto lonca denarjev sem lonec — kurjeka dobil! Hudir naj te vzame, pa še kurjek na vrh!

Marko. Morebiti si se pa kaj pregrešil, in nisi tako ravnal kakor sem ti naročil, Jurče!

Juri. Na tanko tako sem storil, kakor si mi naročil.

Marka. Gotovo si kaj pregrešil, da ti je škratelj novce v kurjek spremenil! Ali si se Bogu zahvalil, da ti je dal zaklad najti?

Juri. Se vé da in po vrh še sv. Jurju; in vendar je taka!

Marko. Vidiš, to vže ni bilo prav, da si se tudi sv. Jurju zahvalil; sv. Juri nima nič z zakladi opraviti!

Juri. Zdaj se pa še norca delaj iz mene!

Marko. Tako-le je, ljubi moj Juri, človek nikdar zadosti ne vé!

Juri. Primaruha! da se bi ne bil toliko trudil in toliko straha prestal, ko bi bil vedel, da namesti cekinov vlovim — kurjek!

Marko. Prav imaš, ljubi Jurče! Vendar ne bodi hud; morda nazadnje iz kurjeka še kaj dobrega pride.

Juri. Vzemi si ga sam, pa glej, kaj ti iz smrdljine dobrega pride. Privoščim ti ga vsega!

Marko. Na svetu je vse mogoče, Jurče!

Juri. A to jaz sam dobro vem, da je na svetu vse mogoče. Ako je mogoče, da človek, ko gré cekinov iskat, pa kurjek dobí, tedaj more res še kaj družega biti mogoče. Dosti imam tvojih burk!

Marko. Potolaži se Jurče! Morda iz kurjekov vendar še kaj dobrega pride! Zdaj pa srečno, Jurče, jaz moram na delo.

Juri. Pojdi na Grintovec, če češ — mene ne boš več za nos vodil. (Kon. prih.)

Dopisi.

Iz Velikovca na Koroškem. †. — Kakošno je v nekterih krajih še materijalno stanje učiteljev, kaže najbolje sledeča dogodba. Učitelj pri sv. Walburgi je moral zavoljo hude bolezni, ki ga je nadlegovala že dolgo časa, od učiteljstva odstopiti; občina mu hvalevredno obljubi v počitku podpore, stanovanje itd. Al vse bilo je le obljuba, spolnila ni nič. Imenovana občina se združi z drugo, da večja postane. Skoro je nastalo vprašanje: ali ima tudi zdaj še obljuba zavoljo učitelja veljavo? Okrajna gosposka je odgovorila, dá; učitelja so pa vendar-le pošiljali od hiše do hiše in zeló slabo se mu je godilo. Tako daleč ga je ta stiska pripravila, da ves zmotljen po svojih nadlogah je žugal z ognjem, ako se mu kmalu življenje ne zboljša! In res, ko se to ne zgodi, zažgè pohištvo županovo. Obsojen je zdaj za pol leta v zapor, ker je preiskava razodela, da je kriv tega djanja. Ta kazen bila mu je pa premajhna, zato je sam prosil podaljšanja, videvši, da mu ni mogoče živeti, kedar prestane zapor, kajti kakor berača so ga od hiše do hiše potiskovali v zahvalo, da je (kakor sosesčani sami tega ne tajijo) šolsko mladino dobro odgojeval in vodil. Tako se zdaj godí 60 let staremu možu, kateri v zaporu čaka rešiteljce — smrti! — Nedavno je sodnija zgrabila celo družbo, ktera je denar ponarejala in menda veliko takega že med ljudstvo spravila. Našlo se je pri njej mnogo orodja, kakor tudi še ne izdelanih bankovcev. — Vreme je kaj čudno in bolnih ljudi dosti. Zima je huda in siromake zeló tlačí. Zaslužka ni, da bi si mogli drv kupiti. Bog pomози!

Iz Trsta. (Nekaj o Slovencih tržaške okolice.) V. — Ti ljudje so bili od nekdaj, in so še vedno vrli, zvesti in zanesljivi varhi tržaškega mesta, kjer se pogostoma godijo hudodelstva in mnogotere nespodobna djanja vrste. Ta služba, kakor tudi delo pri zidarstvu, kameinarstvu itd. v mestu jim sicer nosi kak dobiček; al koliko jim znaša? Pač malo si utegnejo reveži ž njim pomagati. Kar se pa njihovih zemljišč tiče, ne moremo zakrivati tega, da se nekaj časa preveč zanemarjajo, ker gospodarji nimajo potrebnih pripomočkov, da bi jih bolje obdelavali. Zeló škodljiva je sicer pa tudi starodavna navada, da po smrti vsacega posestnika se razdeljujejo med vse otroke, tako, da na zadnje ne bo dobil eden še toliko prostora, da si bajtico sèzida. Kam bo pač to peljalo? In kako je pri tacihi okoliščinah tudi mogoče, da revno to ljudstvo napreduje v omiki? Zato vidimo pa tudi v tem oziru nekatere prikazni, ki so res žalostne. Da si kakor si bodi narodu pot zljajša do duševnega izobraženja, treba, da se poprej pot napravi do telesnega in materijalnega blagostanja. Prav v ta namen je zadnjič nek tukajšen časnik poslancem deželnega zbora resno priporočal tudi naše — Slovence. Bode li to kaj pomagalo?

Iz Trsta. (*Kupnja in prodaja v Trstu. — Opomin tujcem.*) V. — Večina trgovcev družih mest, saj kakor je meni znano, ima vse hvale vredno navado, da prodaja svoje blago po stanovitih cenah. Po tem se ni treba pogajati pri kupnji s trgovcem. Al tukaj v Trstu saj povsod ni taka. Ako človek ne vé, kako da ima pri tem ravnati, ali kaka da je tū navada, lahko je prekanjen, zlasti če je tujec. Naj to spričam. Nedavno pride v Trst tujec K—. Hodé po mestu sè svojim znancem M—, ki dobro pozná Trst in njegove trgovce, razodene mu željo kupiti si britvo. Gresta k trgovcu, ki prodaja nože in britve. Tujec si zbere britev. „Koliko veljá?“ ga popraša. „4 forinte je zadnji kup“, mu odgovorí. Obrnivši se k znancu, ga tihoma popraša, kaj da mu se pozdeva? „Obljubite mu 70 soldov“ — mu zašepeče v uho. „Kako je to mogoče?“ — „Le ponudite mu toliko; bote že videli.“ In res mu obljubi 70 soldov. Trgovec molčé položí britvo zopet na svoje mesto. „Al jo bote dali?“ — „Za to ceno ne.“ Tujec, na migljej znanca, se obrne in gré proti vratom. „Čujte, za 3 for. in 50 soldov vam jo dam.“ — „Saj sem vam že djall!“ — „Pa za tri?“ „Tudi ne.“ Naposled jo dá za en forint! — Neki žid (jud) pride s precej lepo suknjo v pisarnico k gosp. G— in mu jo ponuja za 26 for. Uradnik G—, ki ga ni bila volja kupiti suknje, mu obljubi 9 for., da le odpravi sitnega juda. Dal jo je za — devet forintov! — Tako se pogostoma godí v Trstu. Tedaj pozor, tujci!

Od Mure. — 1848. leto je najprvle porodilo slovenski pastirski list za Slovence v sekovski vladikovini. Prece bahati nemški vladika Zengerle, bivši menih, obiskovaje slovenske vernike propovedoval je čisto slovenskemu ljudstvu v švabski nemščini. Slovenski duhovniki pred 1848. so si nemške liste nekako predelovali in krojili največkrat po šepavih kolomerih. Čas je pritisnil in primoral nemškega vladiko sekovskega, da je dajal sloveniti spise namenjene prostemu slovenskemu ljudstvu, toda bogoslovci početniki v učenji slovenskega jezika rodo so tolmačili vladikove misli, posebno Rauscherjeve. Predzadnji vladika sekovski, lani umrli, počel se je učiti slovenščine ter je do 1855. leta dotle dognal, da je mogel napisani govor pogrešno prebirati, in vendar ljudstvo, slušajoče od nemškega vladike v lagodnem izgovoru (na pr. réznica namesti resnica) povse prosti poduk na glas se je radosti jokalo. Toliko ljubi narod domačo besedo. Od 1859. leta pridruženi sekovski Slovenci labodski vladikovini dobivali smo pastirske listove v krasni skladnji slovenski do 1862. l., da si tudi oblika ni vselej odgovarjala, in vsakokratno branje Slomšekovih izdelkov privabilo je solze, ker Slomšek je poznal narod, njegove šege in jezik do jedra, kakor menda malokteri viši pastir. Od one dobe dobivamo tudi nekše slovenske pastirske listove, katerih prilichnosti po notranji veljavi ne tajimo, toda oblika je toliko hrapava, da se v nji nikakor ne dá gibati; besede so z večine slovenske, slog pa nemški ali Bog vede kaki, — odtod nerazumljivost. Čakamo že pet let, toda brez sadú; ne zrna ni o napredku v jeziku. Beré Slomšekove pastirske listove zdelo nam se je, kakor bi se šetali po prijetno in ugodno urejenem in nadelanem vrtu, nahajajoči vse primerno ustrojeno, sedaj pa ima podobo, kakor bi klamoterili po trnatem in kopinjskem grmovji. Vsakdo našincev vé, kako lično se piše slovenski jezik dandanes v časnikih in družih knjigah in pismih; po pravici tedaj zahtevamo in moramo zahtevati od vsake očitne, bodi-si vladne ali cerkvene oblasti, slovenski in pravilni slog. Kaj bi, na priliko, graške vladikovine Nemci rekli, če bi se jim v taki posodi streglo z božjimi nauki? Proti tej krivici polagamo prosved. Naj nikdo ne misli, da še danes

životarimo v oni mračni dôbi, kjer je pojedinec absolutistično vladal samovoljno s tisoč tisočmi kakor z nemo živinico po svoji trmi? Čitajte pismo in cerkvene pisatelje: mahoma pozveste, kaka je bila prvotna cerkvena uprava. Dajte Bogu, kar je Božjega, — cesarju, kar je cesarjevega, a tudi narodu, kar je narodovega! In dobro bode na svetu.

Idrija. (*Iz čitalnice.*) Vsem čast. gospodom družbenikom čitalnice naše se naznanja, da čitalnica ima občni zbor dne 4. februarja zvečer ob 7. uri v družbinem poslopji.

Odbor.

Iz ipavske doline. Čitalnica v Križi ipavskem se odpre že 16. dne prihodnjega meseca namesti 23. Zacetek ob 5. uri zvečer.

Iz Loke 14. jan. — Tužnega srca naznanjam prežalostno novico, da je moj nadepolni brat Cene, tehnikar 4. leta, v 24. letu svoje starosti 3. dne t. m. za jetiko umrl. Vsem njegovim prijateljem in znancem priporočam rajnkega v molitev in mili spomin.

Anton Kunšić, učitelj.

Iz Kranja. — V nedeljo 2. februarja ob pol 8. zvečer čestila bode naša čitalnica sè slovesno besedo spomin rojstnega dne Valentina Vodnika. Po besedi bode véliki ples.

Iz Ljubljane. Novi minister kmetijstva grof Alfred Potocki je kmetijski družbi iz Dunaja poslal sledeče pismo od 12. dne t. m.: „Poklican po Njih Veličanstvu cesarju na mesto ministra za kmetijstvo, nastopim danes to opravilstvo. Zraven skrbi za kmetijstvo in za vse to, kar se vjemaa s kmetijskim gospodarstvom, spada v moje področje tudi skrb za rudarstvo. Ker nisem novinec o kmetijstvu, *) tedaj čutim važno in težavno nalogo, ki mi je došla s tem opravilstvom in po kateri imam skrbeti za blagor treh četrtin prebivalcev avstrijskih. Vem namreč, da kmetje se radi starega držé, in, kakor je to sicer v družih obzirih hvalevredno, stavi vendar hitremu napredku v narodnem gospodarstvu mnogotere ovire; vem pa tudi to, da ne dežele ne država nimajo potrebnega denarja, da bi kar po velikanskem načrtu mogel pognati napredek kmetijstva. Če tudi me navdaja trdna volja, da se ves žrtujem svojemu poklicu, vendar se moram le tedaj nadjati zdatnega vspeha v delovanji svojem, ako me krepko podpirajo vsi tisti, ki so poklicani sodelovalcem biti v velikem tem delu. Na to podporo se zanašam popolnoma in le tedaj, ako tako podporo dobim, bode mi mogoče, premagati ovire in povzdigniti domače kmetijstvo in rudarstvo na tisto stopinjo, katero doseči ste v stanu. Posebno kmetijskim družbam je mogoče pomagati mi v blagem namenu, ker one najbolje vedó, kaj želijo in potrebujejo kmetovalci, pa one tudi poznajo pogreške in slabosti kmetijstva svoje dežele. Naj se tedaj v vseh zadevah, ki se tičejo skupne naše naloge, odkritosrčno in brez ovinkov kar naravnost do mene obrnejo. Zagotavljam jim vselej prijazno in krepko podporo.“

— Kmetijski družbi je predsedništvo 26. zbora nemških kmetovalcev in gozdnarjev na znanje dalo, da bode ta zbor letos na Dunaji in sicer od 31. avgusta do 5. septembra.

— (*Iz deželne odbora.*) Da se ljudém vstreže, pa tudi za korist deželne blagajnice (kase) skrbi, zato je deželni odbor oskrbnístvu deželne prisilne delavnice (Zwangsarbeitshaus) dovolil, da si sme nakupiti usnja in kar je sicer za čevlje potreba; po takem ljudém, ki dajo v delavnici čevlje izdelovati,

*) Gospod minister (Poljak) je menda največi posestnik v Evropi; on ima grajščine v Galiciji, Volhiniji in Novi Ruski, kjer ima tudi 7 velikih cukrarnic.

ne bo treba drugod usnja in druge priprave kupovati in več potov delati, ker bo vse delavnica po odločeni ceni dajala. — Ker še zmiraj ni duha ne sluha, da bi se deželi naši povrnilo ob francoskih časih jej od cesarske vlade vzeto premoženje ali da bi se jej na mestu tega vsako leto plačevalo saj 60.000 gold., je naredil deželni odbor prošnjo do novega finančnega ministra, v katerem se prosi, naj na ustavni poti konec stori tej zadevi, ki je tako jasna kot beli dan, pa se že vleče toliko let in zadnjič od 1863. leta, ko se je deželni naš zbor potegnil za njo. Ker se jej ta denar ne dá, so deželi roke vezane, da ne more na korist dežele nič storiti, čeravno je toliko prav krvavo potrebna. Dežela po pravici mrmra, če tudi se deželni zbor in odbor na vso moč prizadevata, da bi dežela prišla do svojega in bi nazadnje celó prisiljena bila, vlado tožiti. — Ker ima deželna kasa včasih več ležega denarja iz ustanovnih zalog (Stiftungsfond), je sklenil odbor, da jej ta denar mrtev ne leži, da nakupuje kranjske obligacije zemljiščine odveze; v ta cilj in konec bode razglasil vabilo, naj taki, ki imajo prodati taci obligacij, jih prinesó deželni kasi. — Da bi se deželni blagajnici polajšalo breme, ki ga jej prizadevajo silni stroški revnih bolnikov v bolnišnici deželni, je odbor ukazal mnogo prenaredb v jedilih in družih rečeh. — Ker se mestni zbor brani plačati od leta 1866. in iz prvih kvatrov 1867. leta zastalnih 6025 gold. 60 kr. za bolnike mestne v bolnišnici ljubljanski, je odbor po sklepu deželnega zbora od 1867. leta sklenil prositi c. kr. deželno vlado, naj mestne dohodke dene pod politično sekvestrijo. — C. kr. deželna komisija za odkup in poravnavo zemljiščinih servitutov je deželnemu odboru na znanje dala, kar so te servitutne komisije dovršile preteklo leto 1867. Iz tega popisa se razvidi, da do konca 1867. leta je v vsem skupaj 3900 oglasov ali prošinj za presojo (provokacij) z 161.449 pravicami prišlo do deželne servitutne komisije, ktere so se potem izročile v obravnavo 6 dotičnim komisijam, ki so lansko leto dognale 132 oglasov z 6187 pravicami, v vsem skupaj pa zdaj 2601 oglasov z 97.924 pravicami, — tedaj še ni rešenih 1299 oglasov z 63.525 pravicami. V vsem skupaj so zdaj na 202.675 oralih gozdov (borštev) in 81.324 oralih družih zemljišč služne pravice (servitute) odkupljene, poravnane (regulirane) pa na 16.965 oralih gozdov in 12.671 oralov družih zemljišč. V vsem skupaj so po takem na 313.638 oralih servituti v red djani. (Kdaj bode po takem konec tega dela, ktero deželi toliko stroškov prizadene, ako bo delo tako po polzevo napredovalo?!) — Deželni odbor je od sosesk iz Jesenic, Bleda, Gorij, Bistrice, Srednje Vasi in koroške Bele, ktere namestujejo 20.000 prebivalcev, sprejel zaupnico in zahvalnico za to, da je pritrdil predlogu c. kr. nadsodnije, kteri nasvetuje, naj c. kr. okrajna sodnija pride v Bled.

— Gosp. župan dr. Costa se je v nedeljo podal na Dunaj; deželni odbor mu je izročil pismo, ktero bota skupaj z gosp. dr. Tomanom podala novemu finančnemu ministru, ki se prosi, naj bi se dalje ne odlašalo rešenje deželi vzetega premoženja.

— Veliko nevoljo je izbudilo pri hišnih gospodarjih v nekterih predmestjih to, da jih je magistrat — sicer s pravico pritožbe — obsodil v denarno kazen po 1 gld., 2 gld. itd. zato, ker une dni niso snega počedili brž od svojih hiš. Tudi mi smo za to, da se tlak poleg hiš počedi, polzka tla posipljejo in sploh stori vse, kar zahteva snažnost in varnost za zdrave ude človeške, taki gospodarji pa naj se kaznujejo po odločbah magistratovih, kine storijo dolžnosti svoje. Al mi, ki se v vsem držimo postavnih §§. in vemo, da po §. 111. mestne ustave

se smejo denarne kazni odločevati le po sklepih magistratovih (kdo pa je magistrat, razlaga §. 48.), se za trdno nadjamo, da se odstopi od vseh teh kazni, ki zadevajo oni čas, ko je toliko snega posulo mesto, da človek 2, 3 dni ne peš ne z vozom ni mogel po nekterih ulicah in je magistrat sam prvi zaslužil hudo kazen zavoljo vseh tistih, ki niso po ulicah mogli naprej ali so padli in se poškodovali. Vreme je bilo nenavadno one dni; v takem vremenu se tedaj tem manj more po navadnih pravilih ravnati, in zlasti tedaj ne, kader gosposka sama mora klicati: „Mea maxima culpa!“ — Kakor slišimo, je ta prvi letošnji sneg mestni kasi pobral polnih 3000 gold.

— Nedavno so ubili v okolici črmošniški dve stekli mački in te dni v Senožečah steklega psa. Ker tudi iz družih mest in zlasti iz Dunaja slišimo, da imajo pogostoma stekle pse, je pač očitno, da je eno leto sem nastopil prav kužni steklinski čas. Smešno je vsem tem skušnjam nasproti, da nekteri modrijani s slamo v glavi v Ljubljani in na Dunaji svojo modrost ljudem prodajajo s tem, da pravijo: „saj ni bil stekel; jesti ni imel ali pa so ga topli.“ Ko bi ti slamarji le pogledali takega psa živega ali ogledali crknjenega, kri njegovo itd., morebiti bi jim vendar začela slama goreti nad možgani, da bi se jim razjasnila glava. Kaj je mar takim abotam za to, ako bi se zanemarila postavna varnost in bi več popadenih ljudi nesrečnih postalo!

— V našem listu že naznanjene nove kuharske bukve so gotove in se pod naslovom „Slovenska kuharica ali navod okusno napravljati navadna in imenitna jedila; narekovala Magdalena Pleiweisova rojena Knafelj-nova, pisala Neža Lésarjeva“ — dobivajo mehko-vezane po 1 gold. 70 kr. v bukvarnici Klerovi na velikem trgu blizu magistrata ali pa pri izdatelji sami na velikem trgu v hiši štev. 307 v prvem nadstropji. Bukve obsegajo 20 pôl in prav na tanko popisujejo vse (nad 900 jedil), kar je ženski, ki se še le kuhati uči, pa tudi že izurjenim kuharicam vedeti potreba, da so jedila prav dobra in okusna. Ime izdateljce je že samo po sebi porok velike vrednosti te knjige, kteri gré še tudi to na posebno hvalo, da je pisana v lični in lahko razumljivi slovenski besedi.

— (*Vabilo k slovesni besedi na spomin V. Vodniku v narodni čitalnici ljubljanski 2. svečana.*) Program: 1. „Govor predsednikov.“ 2. „Vodniku!“ Besede Tomanove; možki zbor od Ant. Nedvéda. 3. „Mladi junak“. Pesem za „alt“ z glasovirom od Ant. Förster-a. 4. „Roža“. Besede Jenkove; skupni možki in ženski zbor od Dr. Benj. Ipavca. 5. „Rapsodija“ za gosle in glasovir od Drag. Evers-a. 6. „Vsačina“, (quodlibet); ženski zbor; iz slovanskih narodnih pesem zložil Ant. Förster. 7. a) „Roži“, pesem iz kraljedvorskega rokopisa za tenor z glasovirom od V. Tomaška; b) „Moj angeljček“, pesem za tenor z glasovirom od Esserja. 8. „Samo.“ Besede Jenkove; možki zbor od Ant. Förster-a. — Pred besedo in po besedi gode c. kr. vojaška glasba. — Po besedi veliki ples. — Ker so po večletni navadi dohodki današnje veselice namenjeni družbinemu zalogu (fondu) in posebno čitalničnim muzikalnim potrebščinam, plača vsak gospod 1 gold., vsaka gospá in gospodičina po 50 kr. vstopnine. Vstopnice se dobivajo v štacuni gosp. Fr. Vidica v špitalskih ulicah in pa v pisarnici „Triglava“, veseličin večer pa pri kasi. Vsacemu čast. čitalničnemu udu je pripuščeno, k tej veselici seboj vzeti še kakega za vpeljanje v čitalnico sposobnega gosta, kteri plača gori odločeno vstopnino. Začetek ob 7. uri zvečer.

Odbor čitalničin.

— Veselica poslednjo nedeljo v čitalnici bila je prav lepa. Visokorodni gospod deželni predsednik jo

je počastil za nekoliko časa sè svojo nazočnostjo. — Na Vodnikovo slovesno večernico v nedeljo se že pripravlja vse, mlado in staro.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Iz Dunaja. — Državni zbor je sklican na 10. svečana. Zdaj pretresujete delegaciji skupne državne stroške za letošnje leto, ktere ministerstvo stavi na 83 milijonov in 83.702 gold. Po pogodbi z Ogrji, da oni donašajo 30 odstotkov, mi pa 70, bi naše dežele po takem zadelo okoli 58 milijonov, Ogre pa okoli 25 milijonov. Kakor se po časnikih bere, bote obé delegaciji izbrisale več stroškov. Magjarom, ki nočejo nič nemški govoriti, čeravno vsi nemški znajo, se finančni minister Becke hoče prikupiti s tem, da se je 6 magjarskih besed naučil in v seji s temi priučenimi besedami jim izročil stroškovnik skupni. Pri teh magjarskih besedah nemškega ministra se spominjamo naše pesmice: „Poj, tiček moj, poj!“ — Državna delegacija je na kosilo povabila ogersko; ta pa se je zahvalila, rekši, da pilo in jedlo se bode le po dokončanem delu.

— C. kr. višje armadno poveljstvo neha; nadvojvoda Albrecht je le za poveljnika imenovan.

— Po cesarskem sklepu od 19. jan. bodo vsi ces. uradniki s podpisom prisegli, da neprelomljivo spolnujejo državne glavne postavbe.

— Za konkordat je došlo državnemu zboru 632 prošinj (peticij), zoper pa 499, tedaj 133 več za to, da konkordat ostane. Pravijo, da papež noče odstopiti od pogojenih pravic, dunajska vlada pa da misli na kratko prekrižati vso to pogodbo.

Iz Istre. V mnogih isterskih krajih imajo letos veliko revščino zaradi slabe letine. Svitli cesar je ukazal, naj se isterskemu deželnemu odboru dá naprej iz državnega zaklada 35.000 gold., ktere bode dežela v letnih obrokih brez obresti vračala, da se ubogemu ljudstvu pomore.

Iz Trsta. 24. dne t. m. je počila petarda pri hiši deželnega poglavarstva. Ali so se Benetke preselile v Trst? Vse mogoče — piše „Primorec.“

Iz Gorice. Kmetijska družba goriška napravi v prvi polovici meseca maja t. l. v Gorici razstavo raznoterih pridelkov vrtnarskih in cvetličarstvenih.

— V novi zvonarici v Gorici, ki je podružnica videmske zvonarije Broili-Polli-eve, ob cesti proti železnici, blizu kolodvora, so ulili 22. dne t. m. prve zvonove za Vileš.

— Iz kaznovalnice sta ušla te dni dva vjetnika, na 6 let obsojena, ktera sta unidan pri obravnavi sodnikom na zobe povedala, da, če bota obsojena, uideta. Celó kaznjenci znajo biti — mož beseda!

— Vodja na c. kr. viši realki v Gorici je imenovan tukajšnji gimn. profesor g. Ferdinand Gatti.

Hrvaško. Iz Zagreba. Odbor deželnega zbora je osnoval adresó. Ta adresa ni mišniti tič. V saboto je zbor volil 12 poslancev, ki grejo na dogovor v Pešt, da zatrdijo podložnost Magjarom. Poslanci iz Reke pa so kar naravnost rekli, da hrvaški zbor nima pravice sklepati o reških zadevah, Reka spada pod ogerski zbor. — Dober tek!

Česko. Iz Prage. Naše mesto je bilo 19. in 21. dné t. m. zeló nemirno. Ker je nemška kazina z dijaki na čast novoizvoljenemu pa Čehom celó nič priljubljenemu ministru Herbstu, ki je tukaj bil profesor in glava nemške stranke v deželnem zboru, nameravala napraviti bakljado, je slovanska stranka sklenila zabraniti to svečanost. Ko so Nemci to izvedeli, so odstopili od

svojega namena, al zatrosila se je govorica o bakljadi tako med ljudstvo, da ni verjelo, da je ne bode. In tako je nad 2000 ljudi privrelo pred nemško kazino in „mačjo godbo“ zapiskalo Herbstu in Beustu. Vsi opomini mestnega župana in podžupana niso dosti zdali, dokler niso do polnoči žandarji in vojaki razgnali nepokoja. Zdaj teče ostra preiskava.

Laško. Lani je vladni blagajnici zmanjkalo 391 milij. frankov, letos jih bode 236. Začeli so pokati glasovi, naj se laško kraljestvo razveže v več zveznih dežel. To bi bila spet nova prekucija.

Francozsko. Nova vojskina postava je zeló razdražila Francoze. Čujejo se celó glasovi republikanski. Britke so ure Napoleonu.

Rusko. Nekako mirnejši duh veje zdaj po časnikih ruskih. Vojska dandanes — pravijo — ni nobena čast, nego le nesreča. Rusija noče nikjer gospodstva, a tudi ne bode trpela nepravilne sile družih; mir naj kraljuje po slogi vlad in prijateljstvu narodov!

Turčija. Vse pri starem. V Kanci tepó turško vojsko pogostoma.

Denarni zapisnik Matičin.

(Dalje.)

Stari udje so plačali:

a) ustanovniki:

- Za 2. leto: gg. Vošnjak Miha, dr. Kreč M., Pivec P. Maksim.
 Za 3. leto: gg. Toplak Jožef, Janežič Jakob, Žuža Ivan, Parapat Janez, Šavnik Sebastijan, Vošnjak Miha, Šinkovec Jožef, Kožuh Matej.
 Za 4. leto: gg. Sl. čitalnica celjska, kmetijska podružnica v Celji; Kapus France, Krušič Ivan, teharska občina selska, Šavnik Dragotin, Bleiweis Ivana, Florijanov Nikolaja, Pirec Matej, dr. Bleiweis Dragotin, dr. Melé Ivan, Ratej France, Urbanček Janez, Pertot Janez, Arce Rajko.
 Doplačali so: gg. Trafenik France, Sorglehner Jožef, Lukman Jakob dr. Poklukar Jožef, Ličan Škender.

b) letniki:

- Za 1865. leto: g. Robas Janez, Abram Lavoslav.
 Za 1866. leto: gg. Slovenija v Gradcu, Robas Janez, Martinak Josip, Vojvoda Šimen.
 Za 1867. leto: gg. Lichtenegger Janez, Jesenko Gregorij, Jusek Ljudevik, Jeretin Edvard, Soler Jožef, Zuža Janez, Žnidar Martin, Škrta Jožef, Ripšl Mavricij, Lukažič Janez, Roze France, Jug France, Zdoljšek Franjo, Žnidarčič Urban, Venedig P. Herrman, Mlakar P. Maksim. Koderman P. Rihard, Blagne Anton, Gregoračeva Malica, Dolenc France, Lazar Mih., Pec Karol, Cebin Peter, Šepce Karol, farna knjižnica v slov. Bistrici, Bohinec France, Šoklič Blaž, Majtinger Ivan, Stanovnik Nikolaj, Zupančič Janez, Kapus Janez, Ažman Janez, dr. Skrabar Vikt., Gasperin Viljem, Jakšič Anton, Hočevan Anton, Potočnik Anton, Kramberger Feliks, Rešek P. Henrik, Mencinger Lovro.
 Za 1868. leto: gg. Ravnika Ljudevit, Kastelec Janez, Virk Jožef, Žnidarčič Urban, dr. Robič Mat., Tosi Jožef, Paltauf Jakob, Polič Dragotin, Kovačič J., Walner Peter, dr. Kopač Jožef, dr. Šubic Simon, Sarnec France, Kranjc Ivan, Zamuda France, Kocijančič Alojzi, Schmid Ferd., Regula Franjo, Petelin J., Dreisiebner Jožef, dr. Misia Jakob, Lupšina J., Šlik Jožef, Vrbnjak Jožef, Budnar Janez, Kraševan Jernej, Potrč Alojzi, Legat Jan. Nep., čitalnica v Kastvi, Wiest Viktor, Košir Alojzi, Macak Jan., Stanovnik Nikolaj, Drašler France, nedeljska šola v Munah, Varl Jurij, Zupančič Janez, Kramberger Feliks, Horvat Miha, Jalen Šimen, Bernard Tine, Potočnik Janez, Škrl Jakob, Rešek P. Henrik, Blagne Anton, Babnik Jernej, Stritar Andrej.
 Za 1869. leto: g. Potrč Alojzi, Stritar.

V Ljubljani 28. januarja 1868.

Dr. Jer. Zupanec.

Kursi na Dunaji 21. januarja.

5% metaliki 56 fl. 85 kr. Ažijo srebra 118 fl. — kr.
 Narodno posojilo 65 fl. 90 kr. Cekini 5 fl. 74 kr.